

שבת דף קנו-קנז

מהלקטין לתרגולין כו'.

ניסיון למצוא לפי איזה דעה סוברת משנתנו : אמר אביי : אמריתיה קמיה דמר, מתניתין מני? ואמר לי : רבי יוסי בר יהודה היא, דתניא :

רבי יוסי בר יהודה	רבי
אינו חייב עד שיגבל	אחד נותן את הקמח ואחד נותן לתוכו מים - האחרון חייב

דחייה : דילמא עד כאן לא קאמר רבי יוסי בר יהודה התם - אלא קמח דבר גיבול הוא, אבל מורסן דלאו בר גיבול הוא - אפילו רבי יוסי בר יהודה מודה?

דחייה לדחייה : לא סלקא דעתך, דתניא בהדיא : **אין נותנין מים למורסן, דברי רבי. רבי יוסי בר יהודה אומר : נותנין מים למורסן.**

עוד ברייתא בנושא אותה מחלוקת :

אין גובלין את הקלי	ויש אומרים גובלין	ושוין שבוחשין את השתית בשבת ושותים זיתום המצרי
עבה		רכה
	והני מילי - הוא דמשני אמר רב חסדא : על יד על יד	והני מילי - הוא דמשני אמר רב יוסף : בחול נותן את החומץ ואחר כך נותן את השתית, בשבת - נותן את השתית ואחר כך נותן את החומץ

משנה. **מחתיין את הדלועין לפני הבהמה, ואת הנבלה לפני הכלבים, רבי יהודה אומר : אם לא היתה נבלה מערב שבת - אסורה, לפי שאינה מן המוכן.**

גמרא. איתמר

כרבי יהודה	כרבי שמעון
עולא	
רב - דכרכי דזוזי דרב אסר	שמואל - דכרכי דזוזי התיר
לוי - הווי מייתי טריפתא לקמיה ביומא טבא לא הוה חזי לה אלא כי יתיב אקילקליתא. דילמא לא מתכשרא, ואפילו לכלבים לא חזיא	זעירי - דתנן בהמה שמתה - לא יזינה ממקומה , ותרגמא זעירי : בבהמת קדשים, אבל בחולין - שפיר דמי
	רבי יוחנן

3 קושיות של ר' יוחנן :

קושי 1 : ומי אמר רבי יוחנן הכי? והא אמר רבי יוחנן : הלכה כסתם משנה, ותנן : **אין מבקעין עצים מן הקורות, ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב!**
תירוץ : רבי יוחנן, ההוא - כרבי יוסי בר יהודה מתני לה.

קושי 2 : תא שמע : **מתחילין בערימת התבן, אבל לא בעצים שבמוקצה!**
תירוץ : התם בארזי ואשוחי, דמוקצה מחמת חסרון כיס אפילו רבי שמעון מודה.

קושי 3 : תא שמע : **אין משקין ושוחטין את המדבריות, אבל משקין ושוחטין את הבייתות!**
תירוץ : רבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח, **בית שמאי אומרים : מגביהין מעל השלחן עצמות וקליפין, ובית הלל אומרים : מסלק את הטבלה כולה ומנערה.** ואמר רב נחמן : אנו אין לנו אלא בית שמאי כרבי יהודה, ובית הלל כרבי שמעון.

קביעת ההלכה : פליגי בה רב אחא ורבינא,
 חד אמר : בכל השבת כולה הלכה כרבי שמעון, לבר ממוקצה מחמת מיאוס, ומאי ניהו - נר ישן.
 וחד אמר : במוקצה מחמת מיאוס נמי הלכה כרבי שמעון, לבר ממוקצה מחמת איסור ומאי ניהו - נר שהדליקו בה באותה שבת. אבל מוקצה מחמת חסרון כיס - אפילו רבי שמעון מודה, דתנן : **כל הכלים ניטלין בשבת, חוץ ממסר הגדול ויתד של מחרישה.**

שאלה: איבעיא להו: הפרה - בין לצורך ובין שלא לצורך; או דילמא: הפרה נמי, לצורך - אין, שלא לצורך - לא
ושאלה - לצורך - אין, שלא לצורך - לא. ומשום הכי קפליגניהו מהדדי
והא דקא פליג להו מהדדי - משום דהפרה אין צריך בית דין,
ושאלה צריכה בית דין?

תא שמע, דתני זוטי דבי רב פפא: **מפירין נדרים בשבת לצורך השבת**. לצורך השבת - אין, שלא לצורך השבת - לא.

גירסה 2 של אותה שאלה:
לישנא אחרינא, איבעיא להו: או דילמא: כי קתני לצורך - אשאלה הוא דקתני
לצורך אתרוייהו קתני, ושלא לצורך - לא, אבל הפרת נדרים - אפילו שלא לצורך
אלמא: הפרת נדרים מעת לעת. אלמא: הפרת נדרים כל היום.

תשובה: תא שמע; דתני רב זוטי דבי רב פפי: **מפירין נדרים בשבת לצורך השבת**. לצורך השבת - אין,
שלא לצורך השבת - לא. אלמא: הפרת נדרים מעת לעת.

קושי: אמר רב אשי, והאנן תנן: **הפרת נדרים כל היום, ויש בדבר להקל ולהחמיר. כיצד?**
נדרה לילי שבת - מיפר לילי שבת ויום השבת עד שתחשך, נדרה עם חשכה - מיפר עד שלא תחשך, שאם לא הפר משחשכה - אינו יכול להפר.
תירוץ: תנאי היא, דתנאי: **הפרת נדרים כל היום, רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון אמרו: מעת לעת.**

ונשאלים לנדרים.

שאלה: איבעיא להו: כשלא היה לו פנאי, או דלמא: אפילו היה לו פנאי?

תשובה: תא שמע: דאזדקיקו ליה רבנן לרב זוטרא בריה דרב זירא, ושרו ליה נדריה ואף על גב דהוה ליה פנאי.